

[Bakholt]

Det er vel egentlig et fornuftigt synspunkt, at når man bruger pengene, kræver man dem op samtidig, hvis det kan lade sig gøre. Socialdemokratiet vil altså give sin tilslutning til dette forslag.

Det er vigtigt at understrege i denne forbindelse, at vi har undgået de massive nedskæringer, som der var tale om, over for arbejdsmarkedsuddannelserne.

Hvis regeringens finanslovsforslag var gået uændret igennem, havde der været tale om nedskæringer på aktiviteter på ca. 20 pct. Det er uforståeligt, at regeringen ville komme med et sådant forslag, da regeringen jo siger, at man vil satse meget på uddannelse. Derfor var det da godt, at det var muligt at skabe et flertal for, at dette ikke lykkedes.

Men jeg vil også godt sige, at denne arbejdsmarkedsuddannelsesfondslov er ikke en plante, der er groet i den socialdemokratiske have, og at det ikke er en lov, som vi er særlig glade for. Vi stemte imod den, da den i sin tid blev gennemført. Men tiden har altså også vist, at det er nødvendigt, at et flertal af partier nu finder en anden måde at løse disse problemer på, en anden måde at sikre opkrævningen af bidrag til arbejdsmarkedsuddannelserne på. Denne lov er ikke særlig social i sin måde at fungere på, så jeg håber, at vi på et tidspunkt kan få afskaffet den, og at vi kan få en ny måde at kræve pengene op på.

Men der er tilslutning til det forslag om en ændring af loven, som ministeren har fremsat.

Per Tærshøl (KF):

Dette er også en del af finanslovaftalen og skal som sådan bidrage til at forbedre statsbudgettet. Det skal ske ved at ændre beregningsmåden ved fastsættelse af bidraget til arbejdsmarkedsuddannelsesfonden, således at der skabes samtidighed mellem udgifterne og fastsættelsen af bidragets størrelse, og jeg skal ganske kort sige, at det kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig, så det bliver i hvert fald ikke os, der forlænger debatten om dette spørgsmål.

Helge Sander (V):

Udgifterne til arbejdsmarkedsuddannelserne svinger en hel del år for år, og derfor finder vi, at det er meget hensigtsmæssigt, at den samlede bidragsindtægt i de enkelte år svarer

til de nettobevillinger til arbejdsmarkedsuddannelser, der er optaget på finansloven for det pågældende finansår, således at vi altså nu går bort fra en efterfinansieringsordning; det er vi vældig tilfredse med, og vi kan derfor give vores fulde tilslutning til lovforslag nr. L 139.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Tidligere blev bidrag fastsat efter, hvilket beløb der det foregående år blev brugt til arbejdsmarkedsuddannelserne. Nu går man så over til, at bidraget fastsættes samtidig med, at det på finansloven er bestemt, hvor mange penge der skal bruges til arbejdsmarkedsuddannelserne i det kommende år. Jeg forstår, at der stadig væk skal være mulighed for en efterregulering, og det opfatter jeg altså, som om der kan blive tale om flere i uddannelse, men også om færre, for det er vel egentlig en højere grad af rammestyning, end man tidligere har haft, som man går over til. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det er det, jeg ser at dette forslag indebærer.

I forliget afsættes der godt 500 mio. kr. til arbejdsmarkedsuddannelser, og det er godt, men så vidt jeg kan se, skal lønmodtagerne altså selv betale det her, og nok, som vi tidligere har været inde på, er det rigtigt, at der er nogle, der skal betale de midler, vi afsætter til uddannelse – og i SF er vi optaget af, at vi får sådanne midler – men vi havde gerne set, at det skete på en måde, så de, der har mindst, kom til at betale mindst. I og med at vi har dette AUD-bidrag, sker det ikke, men det burde egentlig laves om til en fast procent i stedet for dette faste beløb. Jeg ville ønske, at vi kunne få det ændret, fordi der så ville være en større retfærdighed i systemet, end der er i dag, hvor alle betaler samme kronebeløb, uanset om de tjener 500.000 kr. eller 110.000 kr. Jeg vil da godt opfordre til, at man kigger lidt på det, men som sagt har jeg ingen forventninger om, at forligspartierne vil lade sig overtale, selv om det ville være godt, hvis de ville.

Vi ser nærmere på forslaget i udvalget.

Poul Nødgaard (FP):

Hovedoverskriften er: »Samtidighed i bidragsfastsættelsen.« Det lyder da meget godt, og umiddelbart kan Fremskridtspartiet heller ikke have de store indvendinger mod disse principper.